

РЕШЕНИЕ

№ 11969

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА АНГ.
ЙОРДАНОВА ВЕЛИКОВА

при участието на секретаря МИНКА Х. БАШОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА АНГ. ЙОРДАНОВА
ВЕЛИКОВА Гражданско дело № 20221110111135 по описа за 2022 година
Производството е образувано по искова молба, предявена от „ТИР.“ ООД срещу „АР. ...“
ЕООД, с която са предявени искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.327, ал.1 ТЗ
и чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.86, ал.1 ЗЗД за установяване на вземане в размер на сумата от 3000
лв. с ДДС-главница по фактура № .../...г., мораторна лихва в размер на 302,50 лв. за периода
11.11.2020г. до 08.11.2021г., както и законната лихва дължима от датата на депозиране на
заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на
задължението.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на
извършена изработка и монтаж на 5 бр. тенти от винил с рекламни надписи върху тях.
Твърди, че стоката е получена от ответника през месец юни 2020г. За извършената поръчка е
издал данъчна фактура № .../...г., но ответникът не платил дължимото възнаграждение,
поради което претендира уговореното възнаграждение, ведно с мораторна лихва.
В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения
иск като неоснователен. Оспорва да е в договорни отношения с ищеца и да е получавал
твърдяната стока. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни
изводи:

По иска по чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.327, ал.1 ТЗ:

По предявения иск с правно основание чл.422 от ГПК, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ в тежест на
ищеца е да установи наличието на облигационно отношение между него и ответника, по
силата на което е престирали и за ответника е възникнало задължение за заплащане на сумата
в размер на процесната.

При доказване на горното, в тежест на ответника е да докаже положителния факт на пълно погасяване на дълга.

От приетите по делото оферта и електронна кореспонденция между страните се установява, че на 11.05.2020г. след запитване от ответника за изработка на 5 бр. тенти от винил на езеро Арияна ищецът „ТИР.“ ООД е отправил оферта за изработване на стоката срещу възнаграждение в размер на 3000 лв.

За установяване на обстоятелството, че ищецът е изпълнил договорните си задължения по делото е приета фактура № .../...г., изпратена до ответника на 26.10.2020г.

От представените извлечения от дневник за продажбите за периода от 01.10.2020г. до 31.10.2020г. и дневник на сметка 411/1, както и от изслушаната и приета без възражение на страните съдебно-счетоводна експертиза се установява, че процесната фактура № 3798 /22.10.2020г. е редовно осчетоводена на датата на нейното издаване от „ТИР.“ ЕООД, като с цялата ѝ стойност в размер на 3000 лв. е дебитирана сметка 411 - „Клиенти“ - „АР. ...“ ЕООД и са кредитирани сметки 701 – „Приходи от продажба на продукция“ със сумата от 2500 лв., и сметка 4532 - „Начислен данък на продажбите“ с начисления ДДС върху тази сума в размер на 500 лв. Фактурата е отразена на ред 28 в дневника на продажбите към подадената от „ТИР.“ ЕООД в НАП месечна справка-декларация по ЗДДС за месец октомври 2020г. Експертът е посочил, че липсват извършени и осчетоводени плащания от страна на ответника, като неизплатената сума възлиза на 3000 лв.

Безпротиворечива е съдебната практика, обективизирана и в постановените по реда на чл.290 ГПК решение № 114 от 26.07.2013 г. на ВКС по т. д. № 255/2012 г., I т. о., ТК, решение № 20 от 25.03.2013 г. на ВКС по т. д. № 206/2012 г., I т. о., ТК и др., че фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид, стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване. В представената по делото фактура с № .../...г. е посочено основанието за издаването ѝ и период на доставката, мерната единица – брой, общото количество, единичната цена, както и общата цена на стоката по фактурата. Посочени са страните, датата и мястото на съставяне на фактурата, като същата е получена на електронен адрес на представител на ответното дружество и не е оспорена своевременно, поради което приложима е презумпцията по чл.301 ТЗ, а именно когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че между страните е възникнало валидно облигационно отношение, във връзка с което ищецът е извършил продажба на посочената във фактурата стока на уговорената от страните цена. При липса на доказателства, че цената е платена от купувача, предявеният срещу ответника иск с правно основание чл.327, ал.1 ТЗ се явява основателен и следва да бъде уважен.

По иска по чл.422, ал.1 ГПК вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадане на ответника в забава.

Съдът достигна до фактически и правен извод за дължимост на сумата 3000 лв.- главница по

фактура № .../...г.

Съгласно чл.303а, ал.3 ТЗ ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане. Когато денят на получаване на фактурата или поканата за плащане не може да се установи или когато фактурата или поканата са получени преди получаване на стоката или услугата, срокът започва да тече от деня, следващ деня на получаване на стоката или услугата, независимо че фактурата или поканата за плащане са отпреди това.

В случая се установява, че фактурата е изпратена по електронен адрес на ответника на 26.10.2020г., поради което падежът за плащането ѝ настъпва на 09.11.2020г, респ.

ответникът изпада в забава, считано от 10.11.2020г. Предвид това, искът за дължимост на мораторната лихва следва да се уважи изцяло.

По отговорността на страните за разноси:

При този изход на спора право на разноси има ищецът на основание чл.78, ал.1 ГПК за сумата от 666,05 лв. (66,05 лв. – държавна такса, 500 лв. – адвокатско възнаграждение и 100 лв. – депозит за експертиза) в исковото производство, както и сумата 416,05 лв. (66,05 лв. - държавна такса в заповедното производство и 350 лв. – адвокатско възнаграждение).

Ответникът е противопоставил възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно по отношение на претендираното адвокатско възнаграждение за заповедно производство, чийто размер намалява до сумата от 350 лв., съгласно чл.7, ал.7 вр. ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Софийски районен съд, 171 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл.422, ал.1 ГПК от „ТИР.““ ООД, ЕИК ... срещу „АР. ...““ ЕООД, ЕИК ... искове с правно основание чл.327, ал.1 ТЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, че „АР. ...““ ЕООД, ЕИК ... дължи на „ТИР.““ ООД, ЕИК ... сумата от 3000 лв. с ДДС - главница по фактура № .../...г., ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 10.11.2021г. до окончателното изплащане, мораторна лихва в размер на 302,50 лв. за периода 11.11.2020г. до 08.11.2021г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 28.11.2021г. по ч.гр.д. № 64162/2021г. на СРС, 171 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК „АР. ...““ ЕООД, ЕИК ..., да заплати на „ТИР.““ ООД, ЕИК ..., сумата 666,05 лв. , представляваща сторени разноси в исковата производство, както и сумата 416,05 лв. - разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № 64162/2021г. на СРС, 171 състав.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____